

ita ingenium est hominis; quem nisi plane fugis et
abdicas, ferendum est varia, multaque quaestione
ad nauseam exerceri. Ad alteram harum si ambigis vide
numquid Heros Descartio digna sit. Latet hic certe
ϕυσικὸς ἦρ, ex quo nondum videre memini, qui se satis
expediret. quamquam inter Gallos Germanosque peri-
tissimos et Musica non ignaros Tubicines ajunt omnes
ab imo sursum Tonos exprimi, quod fateor equidem vix
me adduci ut credam. Ad priorum quaestionem quod
attinet, constat mihi omnem Campanam, omnem
calicem vitreum, tres diversos, neque uno plures aut
pauciores, sonos, eodem edere eodem ictu. Campana
quidem haecenus experimenta non vidi. In vitro autem
novi, qui singulos sonos sibilando ordine eliceret; sibi
lando inquam: nec emisso quidem flatu, ut solemus,
tracto: ne vim aeris repercussi inspectam habeas.
Demonstrabat hoc vir probilis et caecus, sed stupendia au-
ditus et iudicii, van Eickinis, cognatus meus; neque
hercule investigandis sonis haesitabat, sed quasi injecta
manu lictor, singulos tot sibilis, evocabat; mirabatur
interim, ac tantum non aegre ferens, idem a me, et
ceteris sequens ac praetextando officii. Tu quid ad rei
causam Theorici allaturus sis anidi expecto. Multis
autem anidius libros tuos de re Musica; quos quousque
frustraxi ἔπαμβλῆδον polliceri? πῶς ἔλθῃ οὐδὲν.
Tandem orbi universo datam fidem libera: aut
omnino causam socraticam, quominus id facias, mihi
proba: ut sit in antecessum nuda ceteris creditoribus,
quos inter vides quam hic acer et importunus sit, ad
tempus satisfaciam. Vale vix amicis et me ama.
Rhenobergae vii. Calend.   Plani tuum.
Sept: ϕεβρουαρίου ρξϑϑ.
C. H.

J. Beverovicio.

Viro Amplissime et Doctissime (280).
Certum est mihi, omnem vel levissimam occasionem
salutandi te vel compellandi oblatam amplecti, non
oblatam accersire. Alterutrumne hic in utrumque
committam, tu videris. Saluto equidem te, et com-
pello. Tanti est a Merzenio qui literatos omnes,
et literas, et ipsam mihi literaturam delassare videtur.
nonnumquam interpellari. Sinon ingratisime obtunde
rescribes

Ovid. 2. Trist. i

rescribere, licet praeter το χαείονια ιαρία των, vobis quoque se
et legum lassat tutela suarum; quo loco tot opuscula sunt
quae, nisi minus πελαγυτις audire vis, cuncta manus
anidi fugere Typographi, ubi commodum erit, indica.
me autem, siue commodum est, siue incommodum
amare perge. Vir amplissime

Tui constantissime amantem.

Rijnberck. 26. Aug. 1639.

C. H.

Ad nobilissimam Schurmanianam has perferri quaeso, &
ut cures. nec ipsa quidem coenobitae nostri ab incursu
immunis esse potuit. Videbimus an rescriptione
dignum duxerit. Pl. Boijum, si ad vos conuecat,
meis verbis salutari cupio.

Iusto Caecilio
Puteano.

v. Sept. 7. 1639.

(281)

Securitatibus tuas causas, Iusto Caecili Puteano, Parentis maximi
fili dignissime, quantopere mihi curae fuerit, postquam
te haec literarum exemplaria ex parte docuerint, seito
simul, atque Bergam cum exercitu appulimus, uocato
Praefecto memet indicasse, plane tot ambagibus Principi
non esse satis factum: si quid socer peccasset, nihil cause
esse, cur a Senere praestaretur, proinde missum re-
faceret, neque a Bergensi milite committi ultra
pateretur, quo minus libertate indulta quam plenissime
frueris. Recepit ille, ut par erat, dicto audientem
fore, multas interim quaestus de Soceri, ut agebat,
perfidia. Cujus culpa nota an non expediat, ut se
quam proximam purget, vos videritis, si me audiat,
& Hovioy. nisi graues est, indica: Patrem vero
quem literis, nobisque diu sospitem seruassit deus,
nec nec non doctissimo Taldeno plurimam salutem
meis verbis dicito. Rhenoberkiae X. Cal. Sept. 1639.

Sic de industria.

Fasciculus chartaceus nuper
ad Quendelinum a me missus
an per manus vestras transierit
lectione esse velim.

Bannio.

Amplissime ac Doctissime Vir.

(282)

Varenium virum nobilem, qui hastradit, non tam tibi com-
mendandum duxi, quam ipsi se. Nondum intelligis
quid velim. Experire vero an facta ei copia choragii tui
Musici, cantianculam, in vicem, elicere ab eo possis.

Celicias